

Stilling er dikteret af Klogskabshensyn, der falde sammen med de Hensyn, som Bestyrelsen for Folkeuniversitetsforeningen har haft.

P. Munch: Jeg maa tilstaa, at det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) i Aften har forvoldt mig nogen Forbavselse. Det ærede Medlem har gentaget, at han er enig med mig med Hensyn til selve Sagen, og at han vedblivende er en varm Tilhænger af den Bevilling, der er Tale om. Men naar Bevillingen saa staaar som Forslag her i Aften, giver hans Iver sig Udslag i, at han lader være med at stemme for den. Det ærede Medlem beklagede, at Bevillingen var bortfalden ved anden Behandling, og i samme Aandedræt, han siger det, beklager han, at den er optagen igen — hvad der netop er sket paa det ærede Medlems indtrængende Opfordring. Thi hvad var det, det ærede Medlem stod og sagde til Finansudvalgets Medlemmer ved anden Behandling? Det var: dette er en saa god, fornuftig og forstandig Bevilling, I have været lidt uforsigtige her, overvej Sagen igen, om I ikke kunne faa Bevillingen op igen! Og hvad gør saa Finansudvalget? Ja, hele Finansudvalget følger ikke det ærede Medlem; men seks Medlemmer i det følge hans indtrængende Opfordring. Er han taknemmelig? Siger han: Det er udmærket, at I have gjort, hvad jeg bad jer om, det Forslag stemmer jeg selvfølgelig for? Nej, nu kommer det ærede Medlem og siger: Jeg beklager i højeste Grad, at I have optaget dette Forslag, jeg vil ikke stemme for det. Og med hvilken Motivering? Ja, Motiveringen synes at ligge i et Ord, han anvendte. Han sagde, at Sagen var optagen ved en politisk Manøvre, hvad han et Øjeblik efter skærpede til en „partipolitisk“ Manøvre. Jeg vil gerne spørge, hvor det ærede Medlem mener, at den partipolitiske Manøvre ligger i denne Sag. Er det i selve den Ting, at seks Finansudvalgsmedlemmer have fulgt det ærede Medlems Opfordring? Er han bleven i den Grad forfærdet ved at befinde sig sammen med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds og det ærede Medlem fra Ringsted, saa at han straks maa søge paa Flugt og op i Nærheden af det sædvanlige Selskab? Er det dette, der er partipoli-

tisk, at det er disse Medlemmer, der have fulgt det ærede Medlems Opfordring, eller hvad er det? Det ærede Medlem sagde ogsaa et andet Ord; han sagde: Militærmusik. Det var Begrundelsen, at der var en Ordfører, der havde sagt med Hensyn til denne Foredragsbevilling, at naar man ikke vilde spare paa Militærmusikken, fandt han heller ingen Anledning til at spare paa dette Punkt, og dermed blev Sagen straks partipolitisk. Jeg ved ikke, om dette Militærvæsen er blevet i den Grad helligt og ukrænkeligt her i Landet, at saa snart man sammenligner en anden Bevilling med en Militærbevilling, bliver det straks en partipolitisk Sag for de Herrer; og de kaste sig over denne Bevilling, der formastelig sammenlignes med en af de militære Bevillinger; naar man drister sig til at sammenligne med noget saa fortrinligt, vil man ikke have med Sagen at gøre. Jeg forstaaer ikke, hvor det ærede Medlem søger det partipolitiske udover det ene, at det kun er Ordførerne for de to Grupper i Finansudvalget, der have sluttet sig til Sagen. Men hvis det ærede Medlem vil fjerne dette partipolitiske Præg, saa kan han jo blot slutte sig til Forslaget og anbefale det her ved tredje Behandling ligesom ved anden, saa forsvinder jo det partipolitiske ganske af denne Sag, saa stemme vi ikke efter Partiliner, men lige saa splittede og delte som ved anden Behandling. Jeg maa dog sige, at det forekommer mig at være noget stærkt, naar det ærede Medlem bebrejder de seks Medlemmer af Finansudvalget, at de gøre en Sag partipolitisk derved, at de slutte sig til det Standpunkt, som flere af Regeringspartiet indtog, og som Kultusministeren med stor Varme og Iver talte for ved anden Behandling. At det er en partipolitisk Pligt at stemme mod det Standpunkt, som Kultusministeren ved anden Behandling talte for, forstaaer jeg ikke. Jeg forstaaer ikke, hvad det er, man har sat sig i Hovedet, og ud fra hvilket man pludselig mener, at der skulde være foregaaet partipolitiske Manøvrer. Det er en Betragtning, som man ikke har blot den allerrfjerneste Grund til at fremføre. Nej, det er paa de Herrers Side, at der er foregaaet noget højst besynderligt, nemlig dette, at der er blevet oprettet et underligt disciplinært